

Vsestransko navdušujoče duhovito

Premiera v Lutkovnem gledališču Ljubljana: Trnuljčica po znameniti pravljici bratov Grimm v režiji slovaških gostov Katarine Aulitisove in Lubomira Piktorja

UROŠ SMASEK

Preko vrste, kot se temu pravi domače, je nastala pričujoča peta premiera Lutkovnega gledališča Ljubljana (LGL) v tej gledališki sezoni 2007 / 2008. Preko vrste, pravimo zato, ker med napovedanimi šestimi premierami, ki jih je za to sezono izbrala še prejšnja umetniška vodja LGL Barbara Hieng Samobor, ni bilo te uprizoritve, ampak naj bi jo uradno uvrstila zdajšnja umetniška vodja Jelena Sitar Cvetko. To je torej preko vrste peta od skupno sedmih premier in druga od treh na Malem odru LGL.

Uprizoritev po znameniti klasični pravljici slavni nemških bratov Jacoba in Wilhelma Grimma je nastala v sodelovanju z gostujočimi lutkovnimi ustvarjalci iz Slovaške in Češke. Pravljico je priredila slovaška gostja Katarina Aulitisova, skupaj z rojakom in stalnim sodelavcem Lubomirom Piktorjem tudi (so)režiserka uprizoritve, ki jo je pomembno uglasbil prav tako gostujoči Jiri Vyšohlid. V njej vsestransko raznovrstno nastopa igralsko-animatorsko-glasbeni kvartet, ki ga sestavljajo do polovice, dodatno razveseljivo, dolgoletna člana LGL Sonja Kononenko in Iztok Jereb, v drugi polovici pa enakovredno njuna mlajša kolega Asja Kahrmanović in Miha Arh.

Likovno je uprizoritev zasnoval prav tako gostujoči Jan Kocman, sicer tudi (so)oblikovalec luči skupaj z domačim Božidarjem Milerjem ter (so)izdelovalec lutk skupaj z Ivanom Kopo in Zoltanom Jojartom, medtem ko so kostume izdelale v LGL že pretežno preizkušene Sandra Birjukov, Maja Peterlin in Marjeta Valjavec, sceno in rekvizite pa Iztok Bobič, Zoran Srdić in ne nazadnje Jože Zalar ml. No, morda bi se lahko zdelo nekoliko odveč tolikšno poudarjanje, kdo je poleg načelno osrednjih lutk izdelal

kostume, sceno in rekvizite. Vendar si vse to vsaj tokrat zasluži poudarek, saj na primer kostumi niso ravno najpogosteje tako domiselno "preparirani" za ne vem kako večnamenske vloge, scena in rekviziti pa tudi ne najpogosteje tako lutkovno domišljeni ipd.

Trnuljčica, kot rečeno, preko vrste, se sicer izkaže kot nasploš posrečena, temeljito domišljena, vsestransko duhovita ter predvsem navdušujoče lutkovno domiselna in pristna uprizoritev. Pravljичne zgodbe zagotovo ni potrebno predstavljati, zato pa je

treba predstaviti najraznovrstnejša presenečenja v predstavi. Že pred njenim pravim začetkom preseneti na odru nekakšen ceremoniar (Jereb), ki pazljivo spremlja prihode gledalcev v dvorano in občasno napove koga od znanih, seveda zlasti na presenečenje napovedanega. Z začetkom predstave pa ceremoniar postane član izvajalskega kvarteta, najprej zasedbe v osnovni potujočih glasbenikov, ki se skozi čas (seveda med dolgotrajnim spancem Trnuljčice, potem ko se je zbodla na kolovratu) prelevijo naposled v že precej sodobne rockerje.

Od začetka igrajo na navidez klasična glasbila, s tem da njihove zvoke ustvarjajo s svojimi glasovi, saj so glasbila v bistvu lutke in se tako rekoč v eni potezi prelevijo v kralja ali kraljico itn. Nekatere lutke pa oživijo, recimo, tudi dokaj klasično, a zato nič manj posrečeno, kot navidezna skulptura modre žabe na fontani grajskega vrta ali spet presenetljivo kot mračni obraz hudobne vile, dotle prikrit v površini debla ("prepariranega" scenskega elementa). Skratka, Trnuljčica je nedvomno precej redka celostna umetniška stvaritev v tako rekoč najboljšem pomenu.

*Posrečena,
temeljito
domišljena,
vsestransko
duhovita*

Raznovrstno vsestranski kvartet: Asja Kahrmanović, Sonja Kononenko, Miha Arh in Iztok Jereb (Žiga Koritnik za LGL)